

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Město Moravský Krumlov**, IČ 00293199, se sídlem nám. Klášterní 125, Moravský Krumlov, zast. JUDr. Radkem Ondrušem, advokátem, se sídlem Bubeníčková 502/42, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Vodovody a Kanalizace, dobrovolný svazek obcí**, IČ 60418885, se sídlem Kubišova 1172/11, Horka-Domky, 674 01 Třebíč, zast. Mgr. Františkem Korbelem, Ph.D., advokátem, se sídlem Na Florenci 15, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 12. 2018, č. j. MV-33897-39/ODK-2016, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 18. 12. 2018, č. j. MV-33897-40/ODK-2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 1. 2021, č. j. 31 A 20/2019 - 147,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků řízení ani osoba zúčastněná na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný shora uvedený rozhodnutím potvrdil rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina ze dne 23. 5. 2018, č. j. KUJI 35929/2018, jímž bylo určeno, že členství žalobce v dobrovolném svazku obcí „Vodovody a Kanalizace“ vzniklo dne 14. 6. 1993 a dosud nepřetržitě trvá.

[2] Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 28. 1. 2021, č. j. 31 A 20/2019 - 147, žalobu proti rozhodnutí žalovaného zamítl. Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) dne 15. 3. 2021 blanketní kasační stížnost.

[3] V podání z následujícího dne, tedy 16. 3. 2021, stěžovatel uvedl, že bere kasační stížnost v plném rozsahu zpět, a navrhl, aby Nejvyšší správní soud řízení o ní zastavil.

[4] Podle § 47 písm. a) věty před středníkem zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), *soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.*

[5] Vzhledem k tomu, že projev vůle stěžovatele, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím stěžovatel zamýšlel ukončení řízení o kasační stížnosti jeho zastavením, Nejvyšší správní soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona řízení o kasační stížnosti zastavil.

[6] O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků

nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení o ní bylo zastaveno. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť toto právo by jí podle ustanovení § 60 odst. 5 a § 120 s. ř. s. příslušelo pouze v případě náhrady nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti uložené soudem, což se v daném případě nestalo.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. března 2021

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu